

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
מפורסם בעיקרו אצל חובבי
יהדות וכן הוא שירת לפני
רוב מנהיגי הדור
(שם אביו ר' אפרים דול)

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
בן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

ז
תשרי

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אלשיך זי"ע
בעל מחבר ספר "דמ"א"
מפורסם בעיקרו אצל חובבי
יהדות וכן הוא שירת לפני
רוב מנהיגי הדור
(שם אביו ר' ישראל דול)

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה להיות, כאילו היה שייך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כפי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה.
נחריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י
על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן י - דיני כנפות הטלית

י. מצנפת פטורה אפילו של ארצות המערב שב' ראשיה מושלכים על כתפיהם וגופם ואף על פי שמתכסה בה ראשו ורובו פטור כיון שעיקרה לכסות הראש דכסותך אמר רחמנא ולא כסות הראש:

יא. סודר שנותנין על הצואר במלכות ארץ ישראל שנקרא בערבי ש"ד וכן בוק"א שהיו נותנין בספרד על כתפיהם פטורים:

יב. מלבושים שבמצרים הנקראים גוחא"ש וכן מינטיגי" ודואלמני"ש וקאפטאני"ש ופידיני"ש שבתוגרמה אף על פי שיש להם ד' כנפים פטורים. (הגה: והוא הדין מלבושים של גלילות בני אשכנז וספרד הואיל ואין כנפיהם עשויין שיהיו שנים לפניהם ושנים לאחריהם מכוונים זו כנגד זו פטורים) (גיט יוסף לפי סגרת מהר"ק):

סימן יא - דיני חומי הציצית, ובו ט"ו סעיפים

א. החוטין צריך שיהיו טוויין לשמן. (הגה: ויש מחמירין אפילו לנפצן לשמן והמנהג להקל בנפוץ) (מגדלי וגוה"ס סימן כ"ג), שיאמר בתחלת הטווי שהוא עושה כן לשם ציצית או שיאמר לאשה טווי לי ציצית לטלית ואם לא היו טוויין לשמן פסולים:

ב. טוואן נכרי וישראל עומד על גבו ואומר שיעשה לשמן להרמב"ם פסול ולהרא"ש כשר. הגה: ונוהגין שיסייע הישראל מעט וכדאיתא לקמן סימן ל"ב סעיף ט' וביורה דעה סימן רע"א גבי תפלין וספר תורה וצריכין שזירה ושיהיו שזורין לשמן:

ג. אם נתפרקו משזירתן ונעשו ט"ז כשרים והוא שישתייר בשזור כדי עניבה. (הגה: ולכתחלה טוב לקשור החוטין למטה כדלקמן בסעיף י"ד בסימן זה) (גיט יוסף גסס ה"קס):

ד. אורך החוטין השמונה אין פחות מד' גודלים ויש אומרים י"ב גודלים וכן נוהגין ולמעלה אין להם שיעור. (הגה: ואם עשאו ארוך יותר מדאי יכול לקצרו ואין בזה משום תעשה ולא

מן העשוי) (מגדלי נהלכות קטנות). אחד מהחוטין יהיה יותר ארוך כדי שיכרוך בו הגדיל. (הגדיל היינו החלק מהציצית שאינו ארוג). (הגה: ושיעור הנזכר יהיה בציצית לאחר שנקשר מלבד מה שמונח על קרן הבגד) (סגרת גיט יוסף):

ה. אין עושין הציציות מהצמר הנאחו בקוצים כשהצאן רובצים ביניהם ולא מהנימין הנתלשים מהבהמה ולא משירי שתי שהאורג משייר בסוף הבגד והטעם משום ביזוי מצוה:

ו. אם עשאו מצמר גזול פסולים דכתיב ועשו להם משלהם. הגה: ודוקא שגזל החוטין אבל אם גזל צמר ועשאו חוטין כשרים מיהו לכתחלה אסור לעשותן (גיט יוסף גסס נ"מוקי יוסף נהלכות נ"ט). (ולענין ברכה עיין לקמן ריש סימן תרמ"ט):

ז. חוטין שאולין הלואה היא דלא הדרי בעיניהו וכדידיה דמי:

ח. המשתחוה לבהמה צמרה פסול לציצית המשתחוה לפשתן נטוע כשר לציצית שהרי נשתנה:

ט. יעשה נקב באורך הטלית לא למעלה מג' אצבעות (היינו גודלין) (כל זו סימן כ"ז ומיימוני והגה"ס סמ"ק סימן ל"א), מפני שאינו נקרא כנף ולא למטה מכשיעור שיש מקשר גודל עד הציפורן משום שנאמר על הכנף ואם היה למטה ממלא קשר גודל היה תחת הכנף. הגה: ומודדין זה ביושר ולא באלכסון מן הקרן (גיט יוסף):

י. אם היו רחוק מהכנף מלא קשר גודל ונתקו מחוטי הערב עד שלא נשאר בו כשיעור כשר כיון שהיה בו כשיעור בשעה שהטיל בו ציצית זה. הגה: ונוהגין לעשות אימרא סביב הנקב שלא ינתק שם ויהיה פחות מכשיעור וכן עושין אימרא בשפת הבגד למטה מהאי טעמא (גיט יוסף גסס סמ"ק וכל זו). יש אומרים שבתוך רוחב הבגד אין לו שיעור ויש אומרים שדין רוחב הבגד כדין האורך ונראין דבריהם:

סיב' ר'נו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה - עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". ג'א לפרסם לכל הידידים ובפתי פגסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.